

Ch ơng 14

Anh Hùng Khó Qua i M Nhân

Hai tháng sau, s p n ngày di n t p quân s .

D o g n ây, S oàn tr ờng S oàn D Th m M nh Xuyên c m th y áp l c è n ng, v n b i v i c c c u l i biên ch trong quân nh m t l i dao treo l l ng trên u, c ng thêm Quân khu r t coi tr ờng cu c t p tr n không có k ch b n gi nh l n này, c S oàn u hi u rõ t di n t p t i ây chính là th i i m quan tr ờng c a h , n u không thu n l i v t qua l n kh o nghi m này, h u qu s khó lòng t ng t ng n i.

Tr c ngày di n t p chính th c, S oàn D t ch c l tuyên th . Th m M nh Xuyên m c b quân ph c đã chi n ng trên b c, nét m t không còn v b t c n, tr nên l nh l ờng uy nghi ờm. Sau khi k t thúc bu i l anh ta mau chóng tr v v n phòng, t xa ã trông th y Chính y Tri u i v phía mình. Ch nh l i chi c m , anh ta h i: “Th nào r i?”

“Ban ch o v a g i i n t i, nói là T l nh T ch s n th sát di n t p. Ngoài ra còn có oàn quan sát g m ng i c a Quân khu và H c v i n Ch huy L c quân n quan sát...”

Th m M nh Xuyên chau mày, l nh áp: “ m, bi t r i.”

Chính y Tri u và Th m M nh Xuyên là ch thân tình, lúc này khi ã báo cáo công v i c xong xuôi, anh ta c ng thu l i i u b quan cách: “Tôi b o này, nghe nói i th lâu n m c a c u c ng trong oàn quan sát y.”

“Ai?” Anh ta bu t mi ng h i.

“Tham m u tr ờng S oàn A, C Hoài Vi t.”

Th m M nh Xuyên t c thì đ ng b c, s c m t tr nên bu n b c vô cùng.

Bên phía S oàn D súng ng ã s n sàng, còn S oàn A l i chào ón thêm m t bu i sáng bình yên nh m i ngày. S oàn tr ờng S oàn A L u

Hàng ông thi hành chính sách nghiêm chỉnh lính thì bình thường thì chi n, yêu cầu các kỳ nghiêm khắc vì vì c hu n luy n các chi n s . Còi báo th c vang lên không bao lâu, tiếng chi c xe t ng, xe b c thép ã n i uôi nhau ra kh i doanh tr i, a các chi n s t i thao tr ã ng t p luy n. C Hoài Vi t v a b c vào v n phòng ã b c u thông tín viên Ti u Mã g i l i: “Tham m u tr ã ng, Th ký L ã ng trên Quân khu v a g i t i tìm anh .”

“Có chuyện gì à?”

“Th ký L ã ng không nói , b o là lát n a g i l i.”

C Hoài Vi t mím môi, n i i n tho i t i Th ký L ã ng. u đây bên kia, Th ký L ã ng thông báo v i anh, T l nh T ch yêu c u anh ba ngày sau lên Quân khu trình đi n, theo ông i th sát đi n t p.

“Tr n này không có vì c gì c a bên chúng tôi mà?”

“ ây là l nh c a T l nh T ch.” Th ký L ã ng c i r i ng t máy.

H t cách, C Hoài Vi t ch ã nh ph c từng m nh l nh.

Cu c t p tr n l n này c t ch c t i m t khu c n c hu n luy n chi n thu t hi p ã ng tác chi n quy mô l ã ng n thành ph B, a i m c l a ch n vô cùng thuận l i cho Quân Xanh, b i t doanh tr i Quân Xanh ch c n di chuy n h n 280km là n c c n c a, còn S oàn D c n ph i di chuy n g n 500km.

Khi C Hoài Vi t b c vào i s nh c a Ban ch o, T l nh T ch ã có m t ó, nhìn th y C Hoài Vi t, ông v y tay v phía anh, C Hoài Vi t li n i t i ng i xu ng bên c nh. Sau khi ng i xu ng ch , anh cùng T l nh T ch ch m chú quan sát b n ãnh hình chi n s trên màn hình l n treo trên t ãng, theo đi n bi n trên b n c ó th th y l c l ãng chính c a S oàn D v n ãng trên ãng t i c n c . Ch ãng ng i v t n i t i p nhau c bày ra, Quân Xanh phái i m y chi c máy bay tiêm kích, phát ãng t không kích u tiên vào Quân ãng trên ãng i, ch huy Quân l p t c tri n khai ph n kích. Còn ch a áp ch c tr n h a l c ãng không này, Quân Xanh l i phái thêm hàng lo t máy bay t i n hành oanh t c và b n phá, Ti u oàn Pháo c a Quân b b n h ãng m t chi c xe pháo t ãnh. Ban ch o nh n ãnh t t n công này có hi u qu , làm cho ch huy Quân Th m M nh Xuyên t c t i ch i r m tr i.

Ông T ch Thi u Phong i sang m t t th ãng i có ph n tho i mái: “Th ãng nhóc này có thua ãng i c ãng quy t không thua tr n ãy, ngay tr c c a nhà ã b thi t h i r i.”

C Hoài Vi t t i p l i: “Chú yên tâm, c u ta không dám thua, ch ãng có gì thua, mà c ãng không th thua c.”

Ông T ch Thi u Phong nhìn anh thâm ý sâu xa, “Bi t sao chú l i g i cháu n không?”

“Xem k ch hay .” C Hoài Vi t c i, “Cháu nghe nói l n t p tr n này hai bên th c l c ngang ng a quy t li t gi ng co, hi n nhiên là có k ch hay xem r i.”

Cái th ng này, ông T ch Thi u Phong h m t ti ng, “Can m h n ng i, quy t oán d ng mãnh. H ng hái quy t chi n v i k ch m nh u thành mãnh t ng, c u ta có d ng, nh ng v m u thì còn kém cháu m t chút, c n ph i rèn luy n thêm n a.”

Su t c ng, Quân liên ti p g p ph i nh ng ch ng ng i v t và các h a l c do Quân Xanh b trí, hi n nhiên Quân rút c kinh nghi m t ó c ng tr nên khôn ngoan h n, m r ng m ng l i trinh sát, b t u ph n kích, áp ch h a l c trên m t t c a Quân Xanh.

“Xem ra, Quân Xanh n m b t t t c h i này y. Không bi t Th m M nh Xuyên xoay chuy n tình th ra sao ây.”

C Hoài Vi t l i kh c i: “N u c n c a i ph ng c b trí phòng v kiên c , thì l i th giành c lúc này c ng ch a ch c ã mang tính quy t nh. i mà xem, Th m M nh Xuyên s không ch u yên âu .”

Ông T ch Thi u Phong l i nhìn anh, quy t nh t m th i không th o lu n v n này v i ng i chuyên nghiê n c u nhi u v l ch s chi n tranh kia n a. Ông nghiê ng u sang ch khác, ch c lát sau m t chai thu c ã c a t i. Ph n ng u tiên c a ông T ch Thi u Phong là chau mày nhìn sang phía ng i a thu c - C Hoài Vi t.

C Hoài Vi t l p t c t rõ thái , “Cháu i t Quân khu t i, g p c cô Chung, cô nh cháu mang h cho chú, nh c chú không c quên u ng thu c.”

Ông T ch Thi u Phong nhúu mày, nh n l y.

C Hoài Vi t th ra m t h i: “Nhi m v ã hoàn thành, cháu c ng rút quân thôi.”

“Sao y?”

“V con n th m, cháu i ón ây.”

Nhìn theo bóng l ng anh, ông T ch Thi u Phong l c u c i.

C Hoài Vi t lái m t chi c xe Jeep quân s phi nh bay v B ch huy S oàn. Chuy n anh nói v i ông T ch Thi u Phong quá th c không ph i là cái c . B n C Gia Minh c ngh m y ngày, còn Nghiêm Chân nhân d p ám tr c ngh nên c ng có vài ngày nhàn r i. Hai ng i bàn tính r i bay th ng t i thành ph B. Có i u hi n gi anh không k p ra sân bay ón n a, ành b o Ti u Mã i ón ng i v .

Gi ã là tháng N m, anh xa nhà ã c hai tháng, th i ti t c ng d n d n nóng lên, ch ng bao lâu n a s có th i sang m c th ng ph c mùa hè. C Hoài Vi t xe d i l u, không v i vào trong, còn ng t i ch ng ng u nhìn. Không ngoài d óán, trong nhà sáng ánh èn. Anh m m c i, s i b c i lên.

C a nhà r ng m , m t chi c vali bé nh bày ra gi a phòng khách, c u bé nào ó ang n m bò tr c vali l c tìm ch i bên trong, nhóc con này i âu c ng không quên v khí c a mình. Cu i cùng ã lòi ra c m t kh u súng, vui s ng ng ng u, nhìn th y anh, s ng ng i l i.

C Hoài Vi t ng c a nh ng mày nhìn c u, c u bé ch p ch p m t, bò lên t c t c xông ra c a: “H ng r i, phòng b th t b i, ch ánh n c a nhà r i!”

C Hoài Vi t b t c i, xách c áo c u lòi vào, trong lúc d y b o c u phát hi n ra nhóc con này l i t ng cân, “To gan nh , dám ch ng chính quy n à.”

C u nhóc kêu lên m y ti ng, không dám làm cản tr c m t th tr ng n a, ôm c anh th m ch t m t cái l y lòng.

Âm thanh bên ngoài ánh ng n Nghiêm Chân ang b n b u trong b p, cô h i ló u ra, th y hai ng i ang cùng nhau làm trò l i im l ng quay vào b p.

Tham m u tr ng C Hoài Vi t u m t v i c u bé C gia Minh m t lúc, C Gia Minh th m thì m t báo: “Cô Nghiêm v n còn gi n b y.”

C Hoài Vi t nh ng mày, t c u bé xu ng r i i vào trong b p.

Có m t n i canh ang h m, rau ã c r a s ch t trên b ch i ch bi n. Anh ng c a b p, nhìn ng m bóng hình m nh d ang b n r n d i ánh èn nh t vàng. B ng nhiên nh n ra, ch c n ng i ph n này t i thì c n phòng t a nh mô hình c ng nh c, l nh l o c a anh s c bao trùm trong không khí m m c a m t gia ình, luôn luôn nh v y.

“Nghiêm Chân.” Anh c t ti ng g i cô, Nghiêm Chân h h ng áp l i m t ti ng, t i p t c v i c ang làm d .

“ anh giúp cho.” Nói r i li n c i chi c áo khoác th ng ph c nh t i bên giúp .

“Không c n âu.” Nghiêm Chân v i ng n anh l i, “Em xong ngay bây gi ây, anh i làm c ngày r i, ngh ng i m t lát i.”

“Không sao.” Anh c i áp.

Nghiêm Chân làm b t c gi n, y anh ra ngoài: “Em b o anh ngh ng i thì anh ngh ng i i!”

Qu nhiên, v n còn gi n sao? C Hoài Vi t ành c i, n m l y tay cô: “Bà xã.”

Nghiêm Chân t c gi n là có nguyên do c a nó. L n tr c C Hoài Vi t cùng Phó S oàn tr ng Kí u v thành ph C th m b c a Chính y Cao n m Vi n Quân y, v n d ngày hôm sau ph i tr v n v , r t cu c hôm ó b c u bé qu n ch t l y không ch u r i, nên l i lùi thêm m t ngày n a, n hôm sau n a m i i. Nghiêm Chân nh d y s m ti n anh, r t cu c ng i này sáng s m th c d y lén i m t, cô ng r t say gi c, hoàn toàn không hay bi t. Cho n khi c m giác bên c nh không còn h i m, cô m i d n t nh gi c. Nhìn m t bên gi ng tr ng v ng, cô th y b c b i vì m t mát. D u cho l n nào trong i n tho i, gi ng nói c a cô c ng r t bình th ng, nh ng c h nhìn th y ng i này là c m giác t i thân y l i dâng lên. Nghiêm Chân ra s c rút tay kh i tay anh, nh ng anh n m r t ch t, Nghiêm Chân ch ành tr ng m t nhìn, “Em còn ph i n u c m n a!”

“Không gi n n a, nhé?” Anh cúi nhìn cô, d u gi ng d dành.

Nghiêm Chân hít vào m t h i, quên h t n i chua xót v a dâng lên, “Em thềm vào gi n h n gì v i anh! Lãng phí th i gian!” H c ng ch có c vài ngày bên nhau.

C Hoài Vi t c i, vu t tóc mái c a cô nói: “T t, kh n ng giác ng t t ng cao y.”

D t l i Nghiêm Chân l i tr ng m t l m anh, nh ng th t s không sao t c gi n n i. Th i gian c a h không nhi u, n u còn dùng cãi nhau, cô không ành lòng.

K th c u tháng N m, quân i c ng có vài ngày ngh , nh ng sáng s m hôm sau, C Hoài Vi t v n theo l th ng t i tr s B ch huy S oàn, vì m t s công vi c còn dang d . Anh mu n tranh th hoàn t t h t trong hôm nay, dành th i gian còn l i gom thành m t k ngh ng n.

t tr c Lão L u m ru t th a ph i n m vi n, Chính y Cao v nhà ch m sóc b , bao nhiêu vi c d n c lên vai anh, ã r t lâu r i Tham m u tr ng C

ch a có th i gian ng i ngh . V y nên t ngh phép này nói th nào L u H ng ông c ng không ch u b trí anh tr c ban n a, u i th ng anh v nhà ch i v i v con, s anh không ch u, còn nói là “quân l nh nh s n”, C Hoài Vi t bu c lòng ph i c m kích ti p nh n. Bu i sáng tr c ngày v thông báo chuy n ngh phép cho Nghiêm Chân và c u bé. C Gia Minh nghe tin xong vô cùng thích thú, không c n Nghiêm Chân thúc gi c c ng nhanh nh n gi i quy t b a sáng, còn ngoan ngoãn giúp cô r a bát. Nghiêm Chân kinh ng c nhìn c u nhóc, th y bàn tay m m m m y b t c a c u ang khua kho ng trong b n r a, b đ ng vui v tho i mái, c ng ành cho c u làm.

Ti ng chuông c a reo lên, Nghiêm Chân ra m c a. G i c a là m t ng i àn ông m c quân ph c tr c tu i trung niên ng bên ngoài. Nghiêm Chân tho t nhìn c m th y r t quen, ngh m t lúc m i nh ra tên ng i àn ông ó, là Kh ng Tùng Niên.

Kh ng Tùng Niên b cô nhìn n m c lúng túng, lúc này th y cô g i ra tên mình, không kh i m ng r . Nghiêm Chân g p anh ta c ng r t vui, cô v i khom ng i cúi chào, m i Kh ng Tùng Niên vào nhà. Tay anh ta xách theo m t vài c s n, Nghiêm Chân v a trông th y ã b i r i, “Sao anh còn mang c quà n th này?”

Kh ng Tùng Niên t i c i, g ng m t en s m l v ng i ngừng, “ ây m i là l n u tôi n nhà Tham m u tr ng, ch ng bi t t ng gì, có ít s n v t quê nhà, mang t i cô chú dùng th .”

Nghiêm Chân v i m i anh ng i, sau khi ng i xu ng, Kh ng Tùng Niên o m t nhìn quanh có chút th i u t nhiên. V con anh ta c ng thành ph B, nh ng là s ng trong khu t p th dành cho gia ình quân nhân c xây ngo i ô thành ph m y n m v tr c, sau khi n i ó ã ch t kín m i xây thêm tòa nhà nh ng sau Ti u oàn Trinh sát này. Nhìn cách bày trí, c ng không thua kém gì nhà mình. Ánh m t dùng l i c c trà nóng t tr c m t, anh ta nói: “ c ngh mà Tham m u tr ng c ng không nhà à?”

“Anh y nói mai m i ngh .”

“À.” Kh ng Tùng Niên g t u, “Tôi th y trong nhà v n còn tr ng tr i, cô v i cháu ch a chuy n h n t i n v sao?”

Nghiêm Chân vén l i tóc, “Không v i, không v i, gia ình Ti u oàn phó Kh ng ã chuy n qua r i ?”

Kh ng Tùng Niên m m c i, nói: “Vâng, qua c m y n m r i, con gái ang h c l p m i m t, v tôi c ng làm vi c trong thành ph .”

Nghiêm Chân nghe anh ta nói, có ph n ng ng m : “V y thì t t quá.”

Nh ng Kh ng Tùng Niên l i th dài: “Th c ra c ng không có gì, khó kh n l m v con m i n nh c thành ph B, tôi thì l i s p ph i chuy n ngành mà i r i.”

Nghiêm Chân không kh i ng ngàng: “N m nay ?”

“Ph i.” Kh ng Tùng Niên g t u, “S p tròn hai m i n m r i, không bi t k thu t, không có trình , quân i không gi n a.” Doanh tr i c nh, quân lính thì di ng, ph c viên chuy n ngành, ây là chuy n th ng tình. H n n a, quân i c ng ang trong th i k chuy n i, công ngh hóa quân i, r t c n ng i tài.

Tr m l ng m t lúc, Nghiêm Chân h i: “Th , sau khi chuy n ngành anh có d tính gì ch a?”

V n này có h i phi n toái, Kh ng Tùng Niên si t ch t ôi tay ang t trên u g i, “ a ph ng s s p x p công vi c cho cán b s quan chuy n ngành, chuy n này thì tôi hoàn toàn không lo, chuy n là v v i con gái tôi...” Nói xong, anh ta ng ng u, ánh m th h i l ng l . Suy cho cùng, anh ta c ng là ng i n nói v ng v , không bi t vòng vo, “Th c ra, hôm nay tôi n tìm Tham m u tr ng, là mu n bàn chuy n này.”

Nghiêm Chân lên m t ti ng, nghiêm túc l ng nghe anh ta nói.

“Con gái tôi gi ang h c l p m i m t m t tr ng c p ba trong thành ph , nh ng cháu nó không có h kh u thành ph B, i n khi thi i h c v n ph i v quê. Trình giáo d c quê tôi thì không b ng thành ph B c, thành ph l n mà, nhân l c phát tri n ch t l ng cao h n, th nên tôi mu n cháu h c ây n tr c khi thi i h c m i v . Nh ng n u tôi chuy n ngành, thì c ng không th l i c n nhà n v c p cho c n a, còn ph i thuê nhà khác trong thành ph , l i m t m t kho n ti n l n. V y nên, tôi t i tìm Tham m u tr ng, nói chuy n nhà c a này.”

Nghiêm Chân nghe xong, nét m t c ng . Qua r t lâu, cô m i l y l i c gi ng nói: “Nhà c a có khó kh n gì ?”

Kh ng Tùng Niên ch n ch r i m i tr l i: “Tôi không m y khi t nguy n v ng v i n v , l n này c ng là v n b t c d thôi, tôi nh tìm Tham m u tr ng nói chuy n, xem có th hoãn vi c giao nhà l i không?” Th y Nghiêm Chân l ng im không nói, anh ta v i ti p l i, “N u th c s phi n ph c quá thì thôi v y, th c ra tr c khi n tôi ã h i do d , s làm cho lãnh o...”

“Không sao âu .” Nghiêm Chân ng t l i anh ta, “Chuy n này em s nói l i v i Hoài Vi t, có th giúp c s giúp h t s c.”

Kh ng Tùng Niên m ng r áp, “V y thì c m n cô ch quá.”

Nghiêm Chân kh c i, “Không có gì.”

R i rít c m n xong, Kh ng Tùng Niên ra v . Sau khi anh ta i, Nghiêm Chân ng i ngâ ng i trên sofa. Ng i ó h i lâu ch c m th y hai tay mình l nh ng t, m i v i vàng i rớt m t c c n c c m trong tay. D n d n, nhi t c th t ng lên, tinh th n c ng n nh l i. C u bé con v n ang ngh ch n c, ch i không bi t chán. t nhiên nghe có ti ng lo ng xo ng trong b p, Nghiêm Chân ho ng h n, t c c n c xu ng v i vào xem.

M t chi c bát hoa s ã b c u nhóc ánh v , Nghiêm Chân nhìn tay c u bé, th y không có th ng tích gì m i bình tâm l i. Cô ng ng u nhìn c u bé ang nép sát vào chân t ng, “Không c ngh ch n c n a, v phòng làm bài t p nhanh!”

C u bé b u môi, mi n c ng b c ra ngoài. Nghiêm Chân ng trong b p, nhìn m t ng ng n ngang, b ng c m th y s m i m t t n sâu trong lòng trào dâng.

Công vi c hôm nay k t thúc s m, ch a n sáu gi C Hoài Vi t ã v nhà.

V a vào c a l i phát hi n c n nhà yên t nh l th ng. Không th y bóng dáng Nghiêm Chân âu, ch có c u bé ng i m t mình ch i v i kh u súng m t mày bu n thiu.

C Hoài Vi t i t i, c c lên u c u: “Sao th ?”

C u bé vòng tay ôm chân anh: “Cô Nghiêm gi n con, c chi u không thèm ý con n a.”

Chuy n này th t hi m có, anh vò tóc c u bé: “Con l i làm chuy n x u gì r i?”

“Con làm v m t cái bát.” C u bé nh gi ng p úng, nhìn anh b ng ánh m t vô cùng áng th ng, “Chuy n x u này nghiêm tr ng l m h b ?”

C Hoài Vi t tr m ngâm, xoa u c u, “ b i xem nào.”

èn trong phòng t i om, Nghiêm Chân n m trên gi ng, dung ch n che u ng . C Hoài Vi t ng c a m t lúc m i óng c a l i nh b c t i bên

gi ng. Ng i n m trên gi ng nh p th u n, C Hoài Vi t th y cô ã p ch n ra, cúi xu ng p l i cho cô. ng tác c a anh r t kh khàng, không ng l i làm cô gi t mình. Nghiêm Chân m m t, t t t nh gi c, nhìn C Hoài Vi t ang ng i u gi ng.

“Anh v r i à?” Cô m màng h i, “M y gi r i?”

“H n sáu gi .”

H n sáu gi ? Nghiêm Chân cu ng quýt ng i d y, cô ã ng nguyên m t bu i chi u sao?

C Hoài Vi t cô: “Em m t thì n m thêm lúc n a i, anh n u c m cho.”

“Em không m t.” Cô nói nh , gi ng nói khi ch a t nh ng còn h i lú rú, áng yêu h n h n lúc th ng. Nghiêm Chân l c l c u, nhìn sang C Hoài Vi t, “ úng r i, hôm nay Ti u oàn phó Kh ng Tùng Niên n nhà mình.”

“Anh y có vi c gì?”

“Thì anh y s p gi i ng mà, nh ng con gái anh y v n ang i h c ây.”

C Hoài Vi t nh ra, “N m nay Lão Kh ng ã ph i i r i, chuy n nhà c a h ?”

“Vâng.”

“C ng không ph i chuy n gì l n, có ph i h ai gi i ng là thu nhà l i ngay âu, n v s cho anh y th i gian kho ng m t, hai n m chuy n giao. i lát n a anh gi cho Lão Kh ng b o anh y không c n lo l ng, ti n th nói tr c m t ti ng v i bên qu n lý nhà.”

Nghiêm Chân nghe anh nói có ph n khó tin, m to m t, “Gi i quy t n gi n th thôi sao?”

C Hoài Vi t b t c i: “Tuy quân i qu n lý nghiêm ng t, nh ng c ng không ph i không có tình ng i, u là ng i, không th h c m th y ng i i là không còn tình ngh a gì n a.”

Nghe v y, Nghiêm Chân l ng im. M t lúc sau cô m i nh gi ng nói: “Hoài Vi t, em ã k anh nghe chuy n c a b em ch a?”

C Hoài Vi t ng n ng i, l c u nhìn cô. Nghiêm Chân ng i trên gi ng, g p chân l i nhìn ra c a s : “B em là lính n m tám m i m t. N m em chín tu i thì b ph i chuy n ngành. K l l m, r t nhi u chuy n tr c kia em u quên h t, riêng có ngày hôm ó l i nh rõ.”

Ngày hôm y, b cô m n m t chi c xe, d n h t dùng cá nhân c a ông t n v v . Không nhi u nh n gì, ch có m t ít sách cùng m t chi c ba lô, và c c p hi u ã tháo xu ng. Cô ng ó, th c m c h i b có chuy n gì x y ra. Tr c nay b u r t hi n t , ngay c gi kh c này c ng ch m m c i, c ng u vào trán cô: “Con gái, sau này b không i lính n a, v quê v i b c không nào?” Cô l m g t u, ch vào c b d n v , h i b ch có chút xú th này thôi sao, câu tr l i b dành cho cô ch là n c i ôn hòa.

Khi m t ng i quân nhân chân chính r i kh i quân ng , h p h i h c cách i m t v i hi n th c xã h i, th ng thì s không yêu c u gì thêm t phía n v . B i quân i ã rèn luy n h thành nh ng ng i àn ông chân chính, d y h đ ng c m ng u v i t t c . B c a cô, chính là m t ng i nh v y.

Th i gian ó b v quê tìm vi c, ch a lo c nhà c a, nên bà n i v n cùng em trong c n nhà c a n v . Cho n m t hôm, ng i c a Phòng Qu n lý nhà n nói v i hai bà cháu là ph i thu l i nhà, h n trong ba ngày. Nh ng lúc ó b v n ang nhà i tin công vi c, không th ích thân n, b nh b n bè liên h v i Tr ng phòng c a bên Qu n lý, th m chí tìm n c L oàn phó chuyên ph trách vi c này. Nh ng h u nói v i b r ng, ây là m nh l nh cho toàn b L oàn, trong ba ngày b t bu c ph i giao l i nhà. Th c ra lúc tr c c ng ã gi c giã vi c giao nhà r i, vì chuy n này mà còn c t c i n n c c a nhà em n a. Sau ó b l i i nh v ng i ta, cho hai bà cháu thêm c m y tháng. phòng, b còn n p tr c m y tr m ng ti n i n. Nh ng l n này thì không c n a, ông Tr ng phòng y nói, cho dù tr l i h t ti n i n n c thì nhà em c ng ph i i.” Nói n ây, hàng mi c a Nghiêm Chân kh run, C Hoài Vi t ch ng nh oán c chuy n gì, li n n m ngay l y bàn tay l nh ng t c a cô.

“Em g i i n cho b , s hã i khóc lóc trong i n tho i, b m i d dành em, nói là không sao âu, b n ngay bây gi , ang ng i trên tàu r i. Nh ng mà, lúc em v i bà n i ang óng gói hành lý thì nh n c i n tho i b nh vi n g i t i, nói b em b nh i máu c tim, lúc c a n b nh vi n thì ã qua i.” K n ây, bàn tay cô c anh n m l y không kìm c run r y, “Em không hay bi t là b có b nh, v l i em v n không th tin r ng, ng i mà em tôn kính nh t l i r i xa th gi i này theo cách nh v y. R t lâu sau khi b m t em c ng khó lòng ch p nh n s th t này.” Càng c kìm ch gi ng nói càng ngh n ngào, Nghiêm Chân cúi u, g n nh nói không thành l i. C Hoài Vi t ch có th th dài, ôm cô vào lòng, nh nhàng vô l ng an i cô.

Anh tha thi t yêu quân i, c ng trân tr ng nh ng con ng i máu, m hôi trên m t tr n y nhi t huy t này, nh ng anh c ng bi t r ng, không ph i c khoác lên mình b quân ph c là có th tr thành m t quân nhân chân chính.

“Lúc chuy n ngành ch c b bu n l m. n gi vi c mà em h i h n nh t là, n m x a khi b r i kh i quân ng , em ch a t ng an i ông chút nào. Sau khi b

m t, em ch bi t h n n i ó, em h n n i mà b ã t ng yêu sâu s c, em ngh , nh t nh là b th t v ng v em l m.”

Anh ch a bao gi bi t cô chôn kín n i au nh v y, n u không vì chuy n c a Kh ng Tùng Niên, s r ng cô s mãi mãi không bao gi th l lòng mình. Ch ngh v y thôi, anh c ng th y au lòng, “Không âu, b s hi u em mà. V l i, hi n gi ch ng ph i r t t t sao? Mình không ngh n a, nhé?”

Anh d dành cô t t , Nghiêm Chân c ng d n d n bình th ng tr l i. K th c, cô ã t ng mu n c i tránh xa nh ng ng i m c quân ph c, vì h nhìn th y h s không tìm c nh t i b . i v i h , cô không có cách gì yêu th ng, l i c ng không sao thù h n n i, v y nên cô l a ch n tránh xa. Nh ng trùng h p thay cô l i l y m t ng i àn ông nh anh, th m chí cô còn ng ng m Kh ng Tùng Niên, trong lúc anh ta cô c, b v có th g p c ng i nh v y giúp anh ta, C Hoài Vi t khi n cô th y êm m: “Hoài Vi t.”

“ i?”

“C m n anh.” C m n anh, cu i cùng ã khi n cô c nh nhõm.

C Hoài Vi t m m c i, là m t ng i àn ông, m t ng i ch ng, trách nhi m c a anh là làm cho ng i ph n c a mình c s ng h nh phúc th nh th i. T t c nh ng gì anh làm, ch ng qua ch n gi n nh v y mà thôi, có gì âu mà ph i c m n? Ngh v y, anh ôm cô th t ch t t m t n hôn lên trán cô: “Ng c .”

Ngày ngh th ba, cu i cùng C Hoài Vi t ã có th i gian i ch i cùng C

Gia Minh và Nghiêm Chân. Tr c khi ra ngoài anh ã c ý m c qu n áo bình th ng, Nghiêm Chân r t ít khi trông th y anh m c nh v y. Th c ra c ng không khác gì so v i lúc m c quân ph c, nh ng c m giác anh hi n hòa h n. C u nhóc c ng r t ph n khích, ng i trên gh ph lái ánh m t long lanh sáng ng i, “B i, mình i âu th ?”

C Hoài Vi t búng tay lên u c u bé, h i: “Con mu n i âu? Hôm nay b ch ph trách lái xe ti n lên, ph ng h ng “t n công” c th cho con quy t nh.” Có th th y rõ, tâm tr ng anh r t t t.

C u bé m ng r n, nh ng ang b dây an toàn bó bu c, nên ch ành tìm nén ni m vui s ng quay u nhìn Nghiêm Chân, “Cô Nghiêm, chúng ta i âu ch i bây gi ?”

Nghiêm Chân t i c i v i c u, “Quy t nh là con c mà. Con b o i âu thì i y.”

B n nh C b t u ng m ngh , d n d n, c u bé b t u m t mà y chau, sau cùng n n ra m t khuôn m t b nh bao nh n nhó, v n này ã làm khó c u r i. C Hoài Vi t b t c i l i c m t nhìn c u, ng ng u lên tình c trông th y t m áp phích l n treo ngoài r p chi u phim, c t ti ng ngh : “Hay i xem phim nhé?”

C u bé ngó nhìn, v a trông ã th y úng ngay th lo i mà mình yêu thích, hoan h g t u.

R p chi u phim n m trên t ng m i c a khu mua s m, Tham m u tr ng C x p hàng mua vé, Nghiêm Chân và c u bé i ngoài. C u bé lúc này ang b c t ng n m b ng ngô n nh m nhòam. Nghiêm Chân l i ng i ngâ ng n, n u nh không chú ý t i nhóc con bên c nh này, thì h , có coi nh là ang h n hò không? Ngh v y, Nghiêm Chân không nh n c tr m c i. Ng i khác u h n hò, yêu ng r i k t hôn. Còn h v a khéo li o ng c trình t . Th nh ng tuy ng i có khác thì n cu i cùng v n quy v m t ích.

“Cô Nghiêm, con mu n u ng coca!” C u bé gào lên.

Nghiêm Chân b c b i tr ng m t, có tên nhóc này ây, khung c nh dù lãng m n n m y c ng s b phá ho i. C Hoài Vi t b c n a vé cho Nghiêm Chân, nhân ti n c m luôn tay cô. Tr i hôm nay h i l nh, C Hoài Vi t n m bàn tay cô, chau mày: “Sao tay em l nh th này?”

Nghiêm Chân ch p ch p m t, ánh m t v n tr m t nh l i lóe lên vài tia tinh quái, “Anh nghe câu này bao gi ch a? Nh ng ng i tay l nh ch ng ai th ng.” C Hoài Vi t ng ng i m t lúc, m i nh n ra cô ang nói ùa, bàn tay n m tay cô si t ch th n, t a nh truy n cho cô h i m.

úng gi b phim b t u. C u bé xem r t hào h ng, còn Nghiêm Chân l i d n dà bu n ng . C Hoài Vi t c ng ch m chú xem, n khi th y bên vai có c m giác n ng n ng m i phát hi n ai kia ã ng m t r i. Khóe môi anh nh ch lên thành m t n c i, h i i u ch nh l i t th ng i cô ng c êm ái. T ngày i lính, nh ng đ p h n hò nh hôm nay ch c n m trên m t bàn tay ã h t, anh không bi t li u có b n m u tiêu chu n nào có th em ra tham chi u c hay không, tuy nhiên, c m giác gi ng nh lúc này ây úng là r t tuy t. ang lúc m ch suy ng h trôi i r t xa thì chi c đi ng trong túi rung lên, C Hoài Vi t nhìn s g i n, ch n ch giây lát m i n nút nghe máy.

Gi ng nói bên u kia i n tho i có ph n g p gáp, anh không nghe rõ c, nh ng đ y ra ngoài thì nh ra Nghiêm Chân còn say ng , nghiêng u qua nhìn, m t cô ã m hé. Nghiêm Chân th y anh c m i n tho i bi t ngay là có

vì c, “Anh nghe máy i.” C Hoài Vi t n n c i b t c d, b c ra phía ngoài.

Là i n tho i t c u thông tín viên Ti u Mã, nói Th ng tá Tri u - Phó Ban ch o di n t p - v a g i cho c u ta báo r ng T l nh T ch ã nh p vi n vì lao l c, hi n gi ang trong b nh vi n, mu n g p anh. C Hoài Vi t nh n r ng ã bi t r i ng t máy, hai u long mày v n giãn ra tho i mái gi ây h i nhú l i. úng lúc b phim k t thúc, ng i trong phòng chi u ùa ra ngoài, anh ng ng u lên li n th y Nghiêm Chân cùng C Gia Minh.

Cô trông s c m t anh có v nghiêm tr ng, không nh n c h i: “X y ra chuy n gì th ?”

Anh t tay lên vai cô, nhìn c u bé, l i nhìn cô, r i m i lên ti ng: “Chú T ch nh p vi n r i.”

Nghiêm Chân l p t c th y c ng th ng, “Có nghiêm tr ng không?”

C Hoài Vi t l c u, “Nói là ã ki m soát c tình hình, t này n v tham gia di n t p, chú T ch quan tâm sát sao, ch c c tình th n l n s c kh e u m t m i quá ây mà.”

“V y gi mình i th m chú y ch ?”

“Hôm nay ch a i v i, chú T ch v a t nh l i, không c g p nhi u ng i, anh a em v i con v nhà tr c, r i lên vi n th m chú y.”

C ng ch ành nh v y. Nghiêm Chân g t u ng ý.

Th c ra, ông T ch Thi u Phong không ph i là ng i ã kinh qua tr m tr n. N a th k tr c, khi Th p bát quân ti n vào Tây T ng, c m lá c n m sao lên nh nóc nhà th gi i thì ông v n còn nh . n khi l n lên, tr thành chàng thanh niên m i b y, m i tám tham gia vào quân ng thì Tây T ng ã c gi i phóng t lâu, th i k hòa bình c ng c thi t l p. Th i i m ó, phiên hi u c a Th p bát quân ã b xóa b , ông T ch Thi u Phong i lính trong m t oàn v n thu c Th p bát quân. Theo l i ông nói, x ng c t c a ng i óng quân trên vùng cao nguyên này c ng r n g p ba l n nh ng ng i lính khác, th mà gi ây ông n m trên gi ng b nh l i vì lý do m au b nh t t, qu th c khi n ông b t mẫn vô cùng. Ông nh n l y c c n c bà Chung Lê Anh a t i u ng thu c, nhìn sang C Hoài Vi t ang ng nghiêm tr c m t mình: “Chú g i cháu t i, cháu có ý ki n gì không?”

“Báo cáo T l nh, không .”

Không có m i l ! Ông tr ng m t v i anh, riêng cái b d ng ng nghiêm b t ng kia ã t rõ là anh r t có ý ki n. C Hoài Vi t th l ng ôi chút, gi m b t áp l c t ánh nhìn c a T l nh T ch.

Ông T ch Thi u Phong khoát tay, nói v m t m i: “M c k cháu có ý ki n hay không, ngay bây gi cháu t i c n c di n t p i.”

Nói d t l i, bà Chung Lân Anh li n lên ti ng ph n i: “Nghiêm Chân v n còn ây y, ông ng có hành hai a nó n a.”

Ông T ch Thi u Phong t i c i, nh ng mà y nhìn C Hoài Vi t, còn C Hoài Vi t im l ng m y giây, ng nghiêm gi tay chào: “Tuân l nh.”

Tuy kh u l nh hô r t đồng đ c, nh ng lúc ch còn m t mình, trên g ng m t C Hoài Vi t là m t n c i kh . Anh g i i n báo cho Nghiêm Chân bi t n i mình s t i. Cô u đây bên kia yên l ng l ng nghe, i anh nói h t m i lên ti ng: “Anh i i, trên ng c n th n nhé, em v i Gia Minh nhà i anh.”

“ .” Ng t i n tho i, C Hoài Vi t n m ch t tay lái, hít m t h i th t sâu, lái v phía c n c di n t p. Quãng ng i dài ba ti ng ng h , b anh rút ng n m t cách th n t c ch còn n a ti ng. Nh y kh i xe, C Hoài Vi t s i b c i v phía i s nh Ban ch o. T l nh T ch ã nh p vi n, hi n gi i thành Phó t l nh L ang ng i ây, chau mà y nhìn lên màn hình l n, C Hoài Vi t ng i xu ng c nh Phó Ban ch o Tri u Nguy, “Tình hình bây gi th nào r i?”

Phó ban Tri u l c u, “Không kh quan cho S oàn D l m, Phân i tác chi n i n t c a Quân Xanh ã gia t ng c ng ch áp i n t lên Quân , còn th virus làm gián o n thông tin. Xem ch ng gi T l nh Quân Th m M nh Xuyên ang cu ng lên ây, c u ta m t liên l c v i quân c a mình n m ti ng r i.” Phó ban Tri u nh n nh, b t ch t nghiêng u qua h i C Hoài Vi t: “C u nói xem, S oàn D bây gi li u có bắt nháo lên không?”

“Không âu.” C Hoài Vi t tr l i d t khoát, “Th m M nh Xuyên là cao th đi t virus, l i gi i ánh nh ng tr n b t ng n a.”

Qu th c, t trên b n có th th y, tuy quân c a anh ta b xé l , có ch th m chí còn b xáo tr n i hình, nh ng x a nay Th m M nh Xuyên v n luôn chú tr ng rèn luy n kh n ng t p trung tác chi n n c, vào th i i m này, ã có c u th . Quân m t m t ti n hành ch ng sóng gâ y nhi u y l ùi ch áp, m t khác i u ch nh l i b trí i hình, ép Quân Xanh ph i l ùi v khu i s ba. Song, Th m M nh Xuyên còn ch a k p c ý thì t bên cánh trái, Quân Xanh ã i u m t Ti u oàn xe t ng cùng pháo t hành ra áp tr , t o thành th g ng kìm giáp công t hai phía, Quân b d n ép b t u xây d ng phòng tuy n ánh úp k ch.

C Hoài Vi t than th : “C u ta úng là cu ng lên th t.”

Phó T l nh L nghe v y quay sang nhìn anh, “Nói ti p i.”

C Hoài Vi t ành ti p t c phân tích: “Cho dù b d n n b sông c ng ch a ch c s tiêu di t c, Quân Xanh bên ó có ng i, ch c n hy sinh m t c s ít binh l c là có th ng c m t chi c c u phao n i.”

Phó T l nh L m m c i, v v vai anh, “ i, lên S oàn D xem th nào.”

n khi h t i c S oàn D, Quân Xanh ã chi m gi i s ba, ây là c t m c ánh d u th t b i c a Quân trong giai o n m t cu c di n t p, lúc C Hoài Vi t cùng Phó T l nh L vào trong l u b t, Th m M nh Xuyên ang khom ng i nhìn sa bàn¹, trông th y Phó T l nh L l p t c ng nghiêm gi tay chào.

Phó T l nh L c i h i: “S oàn tr ng Th m, giai o n ti p theo ph i ánh nh th nào, ã có tính toán ch a?”

Th m M nh Xuyên ng nghiêm: “R i !”

“Th thì t t,” Phó T l nh L g t u, i v phía sa bàn c a anh ta.

Th m M nh Xuyên nhân lúc này b c v phía C Hoài Vi t, quan sát m t l t t trên xu ng d i b quân ph c th ng dung không nhu m khối b i anh ang m c, l i cúi u nhìn b quân ph c hu n luy n ã l n l n chi n tr ng c a mình, nói: “Không chê thì b t tay cái nào?”

Tham m u tr ng C ung dung i m m i m t v i trò gây khó d c a Th m M nh Xuyên, anh a tay ra, “Lát n a có r nh không?”

Có Th m M nh Xuyên g y g y mái tóc, “Di n t p giai o n m t th t b i, c p trên cho n v tôi th i gian ngh ng i ch nh n. Sao?”

C Hoài Vi t không th không th a nh n, tên h Th m này luôn có cách làm cho n v mình trông không khác gì m t i quân t p nham, còn b n thân anh ta c ng không gì ng ng i ng u S oàn mà gi ng th l nh t ng c p h n. “T l nh T ch nh p vi n r i, nh ng v n c c kì quan tâm n vi c di n t p, n u c u có th i gian thì n b nh vi n th m ông y, nhân ti n báo cáo tình hình luôn.”

Th m M nh Xuyên ch ng nh ngh n h ng, r a th m: “B o tôi i báo cáo y à, c u có còn mu n ông y xu t vi n không y?”

Tuy là nói v y, nh ng ba ti ng sau, hai chi c xe Lichao gi ng nhau ã u tr c khu i u tr n i trú c a b nh vi n. C Hoài Vi t và Th m M nh Xuyên k tr c ng i sau l n l t xu ng xe, gi kho ng cách i hình hai ng i i song hành vào trong, t c c ng u nhau. Th m M nh Xuyên th c lòng mu n phá v s ng u hi n có, nh ng c thay i là anh ta l i l c nh p, ành ph i ti p t c duy trì i hình i ng , r o b c v phía tr c.

C Hoài Vi t i r t i m t nh, cho n khi t i tr c c a phòng u m ày m i giã ra, vì anh nghe th y bên trong có ti ng c i nói.

“Ai bên trong y?” Th m M nh Xuyên không tìm c h i.

C Hoài Vi t li c nhìn anh ta, áp: “V và con trai tôi.” Nói xong y c a i vào. Th m M nh Xuyên nghe th y th tho t tiên ngâ ng i, qua m t lúc ã ý th c c là ai, vồ vồ tóc, theo anh b c vào trong.

Trong phòng b nh, Nghiêm Chân ang ng i bên bà Chung Lê Anh trên sofa, còn ông T ch Thi u Phong ang n m trên gi ng b nh c c u bé bên c nh ch c cho c i ha ha không ng ng. Nghe ti ng m c a, ông t t báo trong tay xu ng, xoa u c u bé, nhìn v phía ng i ang t i.

C Hoài Vi t và Th m M nh Xuyên nghiêm ng i làm ng tác chào ông T ch Thi u Phong khoát tay. Lúc này ã là tám gi t i, ông không ng l i g p Th m M nh Xuyên ây. Trong lòng có l ã ph ng oán c tình hình di n t p.

Bi t h ph i bàn chuy n, Nghiêm Chân kéo c u bé theo bà Chung Lê Anh ra ngoài phòng, C Hoài Vi t g i cô l i: “Mu n th này r i, anh g i ng i a v .”

Nghiêm Chân lên ti ng: “Không v i âu, em ch i v i cô Chung ã.”

C Hoài Vi t nhìn bóng bà Chung Lê Anh d t tay c u bé ra ngoài, g t u.

Nghiêm Chân t i c i v i anh, khi d ch chuy n t m m t, trong th y Th m M nh Xuyên. Anh ta v a t tr ng di n t p n, l p màu bôi ng y trang trên m t còn ch a r a s ch. Bây gi nhìn th y cô c ng ngâ ra m t thoáng, sau ó n m t n c i hi n lành.

Nghiêm Chân m m c i áp l i, r i i ra ngoài.

Cô i theo xe c a S oàn tr ng L u H ng ông t i ây. Khi n, úng lúc T l nh T ch ang ng , còn bà Chung Lê Anh ng i bên ngoài, len lén ch m n c m t, th y cô i t i l i cu ng quýt lau v i n c m t i. Nghiêm Chân không bi t ph i nói gì, bà Chung Lê Anh ã có thâm niên làm v lính, ngay c quãng th i gian m i n m trên Tây T ng c ng cùng ông T ch Thi u Phong v t qua, n nay nh ng vì c có th khi n bà r i n c m t s r ng ã ch ng còn nhi u. V a r i trong phòng b nh, Nghiêm Chân không ti n h i th m b nh tình ông T ch Thi u Phong, gi c a phòng ã óng l i, không nh n c h i: “Cô Chung, b nh c a chú T ch có nghiêm tr ng không ?”

Câu này không h i còn không sao, h i r i, bà Chung Lê Anh m i v a n nh c c m xúc ã l i b ch n ng. Bà l c u, h c m t hoe, “Cái ông

già y n ch t v n b ng, l n này mà không vào vi n thì ch a bi t s c kh e là quan tr ng âu. S m mu n th nào r i c ng h i n thân.” Th i gian tr c, ông Tich Thi u Phong t ng tr i qua m t cu c ph u thu t ung th gan, sau ph u thu t bác s yêu c u ông kiên trì i u tr b ng thu c m t th i gian, bà Chung Lê Anh c ng theo sau nh c nh th ng xuyên, l n nào ông T ch Thi u Phong c ng g t gù ng ý, nh ng h b n r n là d dàng quên i.

Nghiêm Chân a bà m t t gi y, nh nhàng an i. Bà Chung Lê Anh t t h i ph c l i tinh th n, nhìn cô c i: “ cháu chê c i r i.”

Nghiêm Chân l c u, ng i xu ng cùng bà, ánh m t nhìn v phía c u bé ang ch i súng g n ó, th p thoáng n c i, “Có cô bên, chú T ch h nh phúc l m.”

Bà Chung Lê Anh h m t ti ng, “Ông y ch ng quan tâm âu, h i tr c ng có l n đi n t p, lúc đ n đ m c tiêu ti p c n sát quá, b n trái phá b n vào chân v i b ng đ i, a n b nh vi n máu bê b t kh p ng i. Cô trông th y s phát khóc, th mà cháu bi t sau t nh đ y ông y nói gì không?” Bà Chung Lê Anh ng i nghiêm trang b t ch c gi ng i u c a ông T ch Thi u Phong, “Sao l i a n b nh vi n th này, hy sinh thì c ng ph i hy sinh trên chi n tr ng ch !” Nói xong bà b t c i, trong áy m t còn lóng lánh dòng l ch a khô.

Nghiêm Chân kh n m bàn tay bà, “Th c ra thì, chú g t cô y.” B i vì trên i này có m t n i mà không anh hùng nào v t qua c ó là i m nhân.

Chuy n trò thêm m t lúc, tâm tr ng c a bà Chung Lê Anh ã ph c h i l i, úng lúc cánh c a phòng b t m , C Hoài Vi t cùng Th m M nh Xuyên b c ra ngoài, Nghiêm Chân li n ng đ y h i: “Chú T ch th nào r i?”

“Chú T ch h i m t, ã n m ngh r i.” Anh nói, nhìn sang bà Chung Lê Anh, “Cô Chung, chú T ch đ n cháu a cô v nhà, mu n th này r i, cô c ng ph i ngh ng i i.”

Bà Chung Lê Anh l c u, “Lát n a Ti u Ti u s n, cô l i ây ch nó.” T ch Ti u là con gái nuôi c a ông T ch Thi u Phong và bà Chung Lê Anh, i du h c n c ngoài, v a v n c thì nghe tin b nh p vi n, lúc này ang v i vã trên ng n.

C Hoài Vi t không mi n c ng bà thêm n a, “V y cháu xin phép v tr c, hôm khác l i n th m chú .”

Bà Chung Lê Anh g t u, đ n dò h lái xe c n th n, m t nhìn theo ti n h r i i.

Th m M nh Xuyên cùng h ra kh i phòng b nh, rõ ràng c u bé con còn nh nh in tên mi ng qu Th m M nh Xuyên này, nghiêng u sang c tình tr ng m t v i anh ta. Th m M nh Xuyên ang g y g y m y s i tóc s u nã, tr ng m t

Li, “Này tôi b o, con trai hai ng i d y c ng không xoàng nh , bé th ã bi t ng lòng i phó ng i ngoài r i.”

Nghiêm Chân li c nhìn anh ta, gi ch t c u bé không c u gây r i. C Hoài Vi t a m t nhìn v con, nh p vào m t phe v i h r i nói: “Gi v c n c di n t p ngh ng i hay th nào?”

“Chuy n này kh i c n c u lo.” Anh ta h m xu ng, ánh m t l c lũng xa x m, “S c n ng ngàn cân è lên, i là c u có ng c không?”

C Hoài Vi t c i nh t, “Ch có th ng c m v i nhau, th t là áng ti c.”

Th m M nh Xuyên h i nghi n r ng nghi n l i, loáng cái, quay sang nhìn Nghiêm Chân b ng ánh m t có ph n ph c t p. Ph n ng c a cô l i bình t nh v t ngoài d oán ct a anh ta, ch g t g t u và kh m m c i. Nhã nh n h n b t c khi nào.

Th m M nh Xuyên không ph i ng c ngh ch, anh ta bi t r ng trong m t vài tình hu ng, nhã nh n là m t ki u xa cách. t nhiên vành m b ai ó kéo l i, Th m M nh Xuyên bu c ph i quay u, t c t i nhìn C Hoài Vi t.

“Th tôi v tr c ây, con trai tôi bu n ng r i.”

Bu n ng âu ra, hai con m t to ùng còn ang tr n lên nhìn anh ta kia kìa! Th m M nh Xuyên r a th m trong b ng, nh ng trên m t v n n n c i, “Ph i r i, có v có con m m vui v y, ng nhiên là ph i háo h c v nhà ch .”

Tham m u tr ng C làm nh không nghe ra l i châm ch c trong l i nói c a anh ta, kh c i, “V y tôi xin chúc S tr ng Th m s m tìm c m nhân nhé. i tr c ây.”

Th m M nh Xuyên l m b m r a, trông theo bóng ba ng i r i i, vu t m t, m ng th m: “Khoe m .”

V n nhà ã r t khuya, mau chóng v sinh cá nhân xong là lên gi ng i ng . Hôm nay, Nghiêm Chân c ng khá m t, nh ng n m trên gi ng l i không ng c. Cô ch t c m th y thái c a mình v i Th m M nh Xuyên h i quá áng. Anh ta c ng ch ng làm gì sai, dù có sai thì c ng ã xin l i, ph n ng c a mình nh v y l i thành ra nh m n. Cô th dài, li n b ai kia phía sau l ng ôm ch t l y eo: “Sao th ?”

Vòng ôm m áp khi n cô không kh i nhích l i g n: “Không sao.”

Anh hôn nh lên trán cô: “Ng s m i.”

Cô áp l i m t ti ng, nh ng ng m ngh l i xoay ng i, “Hoài Vi t lúc nãy b nh vi n b n em làm th v i Th m M nh Xuyên, có ph i là không hay không?”

C Hoài Vi t m m t, nhìn vào ôi m t cô sáng lên trong màn êm, m m c i, “Không sao ầu, b n anh u nhau thành quen r i, v i c u ta thì nghe anh châm bi m còn th y d ch u h n là ng c m.”

Nghiêm Chân c i, d i u vào ng c anh, c m nh n nh p tim anh yên , “Em có chuy n còn ch a k v i anh.”

“Chuy n gì?” Anh ùa ngh ch mái tóc dài c a cô, kh h i.

“Th c ra em v i Th m M nh Xuyên quen nhau t h i còn nh .”

“ ?” C Hoài Vi t h i nh ng mày, cánh tay ôm cô si t m nh, “Thành kh n khai báo.”

Nghiêm Chân a m t l m anh, “C ng không coi là quen bi t, t ng g p thôi, nh ng mà l n ó anh ta b t n t làm em t c phát ngh n, v sau không g p l i n a.” Sau này g p l i trên th o nguyên, cô th c s không còn nh gì v anh ta, cho n khi anh ta a Th m M nh Ki u và bà T ng Di n S oàn, cô m i nh ra. Lúc ó cô th c s ghét anh ta, thù m i l i ch ng thêm h n c . Nh ng gi ngh l i thì không còn c m xúc gì n a. Có l , th i gian th c s là li u thu c nhi m màu ch a lành m i v t th ng. Ngh v y, cô nh th n l i, th y Tham m u tr ng C ang ch m chú nhìn cô.

“Sao th ?” Cô b t giác xoa xoa m t mình.

“Không sao.” Anh nói, vùi u cô vào lòng mình, “May m n.”

May m n... may m n gì c ? Con ng i này sao l i ch nói n a ch ng? Nghiêm Chân r u r h i: “May m n gì c ?”

Ng i phía trên nh u ch ng nh ã ng , r t lâu sau, lúc cô ã t b vi c tìm ki m câu tr l i, m i nghe anh nói m t câu: “May m n là chúng mình l y nhau r i.” i u này ngh a là ai có mu n th a n c c th câu c ng ã h t t di n!

Nghiêm Chân d khóc d c i, thì ra con ng i này c ng có lúc tr con n th . Cô y ng c anh, nh tr mình xoay ng i, c n a ch ng ã b ch n l i.

“Anh nói em nghe chuy n này.”

“Chuy n gì?”

“Ch a di n t p xong, m y ngày này anh ph i theo Phó T l nh L i quan sát di n t p. V y nên, m t toi k ngh r i.” Anh nói ng p ng ng.

“Em bi t r i.” Nghiêm Chân áp l i bu n thiu, i u anh khi n cô ghét nh t ó là luôn có th duy trì thái i m t nh nh c nh cô ã n lúc ph i chia ly.

C Hoài Vi t c ng bi t, v y nên ch có th ôm l y cô, kh nói: “Anh xin l i.”

Nghe anh xin l i, Nghiêm Chân li n c m th y tim mình b si t l i, âm au. Cô níu ch t áo anh, vùi u vào lòng anh, không dám ng ng nhìn. B i ch c n cô ng ng u lên, anh s th y c trong m t cô m ng n c. “T sau không c nói ba ch này n a. Em ghét l m.”

Anh kh c i, nói c.

K th c không nói gì, c l ng yên bên nhau nh v y c ng t t. Thay vì trách oán th i gian ch c a riêng h quá ít i, chi b ng m c s c t n h ng m i phút m i giây bên nhau.

Ghi chú:

1. Là thu t ng chuyên môn dùng ch m t v trí, m t mô hình thu nh v m t i t ng ch th nào ó nh m ph c v cho v tìm hi u, nghiên c u...